

בית משפט לעניני משפחה בתל אביב - יפו

14 אוג 2022
46391-07-19

פס"ד בתביעת אישה לביטול הסכם גירושין עם בן זוגה לשעבר

מירה דהן

סגנית הנשיא

גב' א.ב.
ע"י עו"ד שי שטדלר

התובעת

- נגד -

מר ג.ד.
ע"י עו"ד רפי שדמי

הנתבע

פסק דין

מונחת בפני בית המשפט תביעת התובעת לביטול הסכם הגירושין שנחתם ע"י הצדדים, אושר וקיבל תוקף של פסק דין ע"י בית המשפט ביום 19.04.2016.

לטענת התובעת, נפלו פגמים מהותיים בכריתת ההסכם בינה לבין הנתבע אשר פגמו בגמירות דעתה, כולל טעות, הטעיה, עושק וחוסר תום לב קיצוני אשר בהמשך להם חתמה היא על ההסכם הפוגע באופן משמעותי בזכויותיה שבדין. נוכח אלו עותרת התובעת לבטול הסכם הגירושין.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

רקע עובדתי

1. התובעת, הגב' א.ב. (להלן: "התובעת" ו/או "האשה") והנתבע, מר ג.ד. (להלן: "הנתבע" ו/או "הבעל") נישאו זל"ז כדמו"י ביום 1991.-----;

מנישואי הצדדים נולדו להם שלושה ילדים, שניים מהם בגירים והבן השלישי כיום כבן 17 וחצי שנים.

2. ביום 14.04.2016 הוגשה לבית המשפט בקשה לאישור הסכם שכותרתו "הסכם גירושין" עליו תתמו הצדדים ביום 13.4.2016. (להלן: "הסכם הגירושין").

בהסכם הגירושין הגיעו הצדדים להסכמות כוללות, לרבות באשר לחלוקת הרכוש ביניהם וקבעו כדלקמן:

8.1"מוסכם על הצדדים כי בכפוף לתשלום סכום האיזון לאישה כמפורט להלן, כלל הנכסים, הזכויות, הכספים, החברות ונכסי הנדל"ן, שלהלן, הן בארץ והן בחו"ל, יישארו בבעלות הבעל בלבד:

8.1.1 זכויות ביחד עם אחרים, בחברת: "----- בע"מ (ח.פ. -----), לרבות חשבונות בנק, אחזקות כספיות מכל מין וסוג שהוא ונכסי נדל"ן.

8.1.2 זכויות, ביחד עם אחרים, בחברת "---- בע"מ" (ח.פ. -----), לרבות חשבונות בנק, אחזקות כספיות מכל מין וסוג שהוא ונכסי נדל"ן, לרבות אחזקות כספיות מכל מין וסוג שהוא ונכסי נדל"ן.

8.1.3 זכויות בחברת "----- בע"מ (ח.פ. -----), לרבות חשבונות בנק, אחזקות כספיות מכל מין וסוג שהוא ונכסי נדל"ן.

8.1.4 זכויות בחברת "---- בע"מ, ח.פ. ----- לרבות חשבונות בנק, אחזקות כספיות מכל מין וסוג שהוא ונכסי נדל"ן.

8.1.5 זכויות בחברת "-----", אשר רשומה בגרמניה, לרבות חשבונות בנק ואחזקות כספיות מכל מין וסוג שהוא ונכסי נדל"ן.

8.1.6 זכויות בדירה ----- הידוע כגוש ----- חלקה ---- על תכולתה.

8.1.7 מגרש חקלאי הידוע כגוש ----- חלקה --.

8.1.8 מגרש חקלאי הידוע כגוש ---- חלקה --.

8.1.9 זכויות כספיות, סוציאליות פנסיוניות וביטוחיות למיניהן.

8.1.10 חשבונות בנק.

8.2 הצדדים מצהירים כי הם מוותרים, הדדית, על כל דרישה לקבלת מידע ומסמכים והם מנועים ומושתקים מלהעלות כל טענה לפיה לא נמסרו להם מידע או מסמכים ו/או כל טענה בדבר טעות, הטעיה, כפייה, עושק או כל פגם אחר על-פי פרק ב' לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973, שכותרתו "ביטול חוזה בשל פגם בכריתתו", ו/או על-פי כל דין אחר.

8.3 לשם ביצוע איזון המשאבים בין הצדדים של מכלול הנכסים והזכויות הרכושיות אשר נצברו במהלך הנישואין, מוסכם שיחול ביניהם הסדר האיזון (להלן: "הסדר האיזון") שלהלן:

תשלום איזון לאישה

הבעל ישלם לאישה סך של 2,500,000 (שניים וחצי מיליון ₪) (להלן: "סכום האיזון") וזאת במועדים כדלקמן:

סך של 100,000 ₪ ישולם לאישה ביום הגט.

סך של 200,000 ₪ (מאתיים מאות אלף ₪), ישולם לאישה בתוך 80 יום מיום סידור הגט בין הצדדים.

היתרה בסך של 2,200,000 ₪ (שני מיליון ומאתיים אלף ₪), תשולם לאישה בתוך שנה ממועד סידור הגט.

8.4 החל מיום הגט מתחייב הבעל לשלם לאישה שכ"ד בגין דירה שכורה שהיא תבחר בקרבת מגורי הבעל וזאת עד לסך של 8,000 ₪ לחודש ולמשך 12 חודשים רצופים.

8.5 בכפוף לתשלום סכום האיזון כמפורט בסעיף 8.3 ותשלום דמי השכירות לאישה כמפורט בסעיף 8.4 לעיל, האישה תוותר על כל טענה/או דרישה, מכל מין וסוג כלשהו, ללא יוצא מן הכלל, ביחס לכל הזכויות והנכסים של הבעל המפורטים בהסכם זה, לרבות בסעיף 8.1 לעיל, ומוסכם כי אלה יישארו בבעלות הבעל בלבד, לרבות כל הנכסים והזכויות הפרטיים והעסקיים, כולל הזכויות העסקיות, הזכויות והחזקות בחברות השונות על כל אחזקותיהן הכספיות ו/או הנדל"ניות, חשבונות בנק, מוניתין אישי ו/או עסקי ו/או נכסי קריירה ו/או פערי השתכרות, נכסי דלא נידי וכל נכס מכל מין וסוג שהוא, בין בארץ ובין בחו"ל..."

(סעיף 8 להסכם הגירושין)

3.א. בקשה לאשור ההסכם הוגשה ביום 14.4.2016. בבקשה ציינה ב"כ המבקשים:

"הצדדים עותרים בבקשה דחופה לאשר ההסכם וליתן לו תוקף של פסק דין וזאת ככל שניתן עוד לפני חג הפסח ופגרת בית המשפט, ויודגש כי קיימת לכך חשיבות רבה נוכח רגישות יחסיהם של הצדדים בימים אלה.."

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

ב. מועד לאישור ההסכם נקבע ליום 19.4.2016. לדיון זה התייצבו הצדדים ובאת כוחם, עוה"ד אורלי מנע שני.

ג. בדיון זה ביקש בית המשפט לקבל הבהרות בעניינים שונים, הצדדים נשאלו שאלות

ובסופו של יום אושר הסכם הגירושין וקיבל תוקף של פסק דין. הוברר כי במועד הדיון הונח בפני בית המשפט הסכם השונה במעט מההסכם אשר הוגש תחילה לבית המשפט.

בהסכם המקורי קבעו הצדדים כי פניהם לגירושין. בהסכם ה"מתוקן" הוספה פיסקה ולפיה הצדדים עדיין בוחנים את דרכם המשותפת כזוג והיה ולאחר אישור ההסכם מי מהם יבקש להתגרש ישלח הוא הודעה לצד האחר והשניים יפעלו במשותף לסידור הגט (סע' 2.1 להסכם).

עוד הוסף להסכם סעיף שבו צוין כי ניתנה לכ"א מהצדדים אפשרות להיוועץ עם עו"ד מטעמו (סע' 13.8 להסכם).

בשל חשיבות המפורט בפרוטוקול הדיון ולצורך ההכרעה להלן – יובאו הדברים

מהפרוטוקול:

"המבקשת:

היום אנו עדיין גרים יחדיו. לא שכרתי עדיין דירה.

הילדים לא מעורבים עדיין בתהליך. לעניין הסדרי השהיה ברור לנו כי היה ומי מהילדים לא ירצה לקיים את הסדרי השהיה החלוקה שנקבעה, נצטרך להיות גמישים ונתייחס גם לרצון הקטינים.

אני אגור בסביבה הקרובה. לא אתרחק מהדירה הנוכחית. אנו עוברים תהליך טיפולי, בנפרד. זה כל אחד לחוד. החלטנו שנעשה זאת כל אחד לחוד, לא אצל אותו מטפל.

עו"ד מנע:

אני מייצגת את שני הצדדים. לא הייתי מעורבים (צ"ל – מעורבת) בתחשיבים.

המבקשת:

לגבי החברות עשינו הערכה כמה חובות יש בגין הנכסים והחברות, כמה נשאר. עשינו תחשיב. לגבי הנכס יש משכנתא. בדקנו נכס נכס מה השווי ועשינו איזון.

המשיב:

שנינו מעורבים בנתונים הכלכליים של החברות. אני מתעסק בנדל"ן.

המבקשת:

אני כרגע לא עובדת. לא עבדתי בחברות. פה ושם הייתי מעורבת. את המידע משווי החברות נזונתי מהאמון שיש בינינו.

ב"כ המבקשים:

לאחר הערות בימ"ש שוחחתי עם הצדדים על מנת לבחון איתם את התחשיב שנערך על ידם ועל פיו הגיעו לסיכומים שבהסכם. ההסדר שקבוע בהסכם מקובל ומוסכם עליהם, ישנם שעבודים לא מעטים, ישנן דירות שנרכשו. האישה מעדיפה לקבל סכום שהיא יודעת עליו, מעדיפה לא להתעסק עם החברות ולא עם ההתחייבויות. כפי שניתן לראות בהסכם יש חיוב של הבעל להמשיך ולשלם את המשכנתאות על הדירות שנרכשו עבור הילדים.

הצדדים:

לעניין הוצאות חינוך ברור לנו שכל אחד מאתנו יכול להוציא הוצאות כאלו, וכל אחד ישתתף. אנו לא קטנוניים, והילדים הכי חשובים לנו בעולם.

ההסכם ברור לנו ואנו מסכימים לו. ידוע לנו שעם הודעה של אחד מאתנו לאחר על רצונו בפירוד, ישתף האחר פעולה לעניין סידור הגט.

ב"כ המבקשים:

מפנה לסעיף 1.3 הקובע כי הסכם זה ייכנס לתוקפו כבר היום עם אישורו. בכל מקרה מדובר בהסכם ממון החל מהיום, גם אם הצדדים לא יפרדו, אזי זכויותיהם הרכושיות של כל אחד מהם ייכנסו לתוקפם על פי הוראות ההסכם כך שהבעל יהיה אחראי לבדו לחברות ולעסקים האמורים ולאישה הבעל יעבירו 2.5 מיליון שח בהצמדה מהיום.

המבקשים:

ברור לנו שאנו יכולים לשנות את ההסכם, אבל השינוי כפוף לאישור בית המשפט.

חתמנו על ההסכם ברצון ובהסכמה מלאים ואנחנו מבינים את תוכנו של ההסכם, את מהותו ואת התוצאות הנובעות ממנו."

4. לאחר אלו ולאחר הצהרות הצדדים כי חתמו על ההסכם מתוך רצון מלא, והם מבינים את תוכנו והוראותיו - אושר הסכם הגירושין וניתן לו תוקף של פסק דין.

5. ביום 18.07.2019, דהיינו בחלוף מעל 3 שנים ממועד אישור הסכם הגירושין, וכשלוש שנים לאחר גירושי הצדדים - הגישה האישה תביעה זו לביטול הסכם הגירושין.

6. לטענת התובעת בחייה עם הנתבע הייתה היא אישה מוחלשת וחלשה אשר לא היתה מסוגלת לדאוג לעצמה והיא היתה תלויה בנתבע וסמכה עליו באופן מוחלט.

7. לטענתה, אמר לה הנתבע כי מוטב שהם יגיעו להסכמות באשר לחלוקת הרכוש מבלי לערב גורם חיצוני, תוך שהמטרה והכוונה היא לחלק הרכוש ביניהם בחלקים שווים.

8. הנתבע ציין בפניה כי הוא ידאג למצוא עו"ד שיערוך הסכם הוגן ושוויוני – והיא הסכימה לכך.

9. לטענת התובעת התברר לה בדיעבד כי הסכם הגירושין שבין הצדדים גיבש חלוקת רכוש לא שוויונית באופן קיצוני, כאשר היא נסמכה באופן אבסולוטי על הנתונים שהציג לה הנתבע באשר להיקפם ושווים של הנכסים המשותפים, ועל סמך הצהרות הנתבע סברה כי הסך שקיבלה במסגרת ההסכם משקף מחצית מהרכוש המשותף.

לטענת התובעת, האמון האבסולוטי שלה בנתבע נוצל על ידו עד תום, כך שהיא קיבלה לידיה סך של 2.5 מיליון ₪ ותשלום שכ"ד ע"ס 8000 ₪ למשך שנה אחת, והנתבע קיבל לידיו רכוש ששוויו עשרות מיליוני שקלים.

10. עוד טוענת התובעת כי למרות שבפרוטוקול הדיון מצוין כי היא היתה מיוצגת בהליך ניסוח

ואשור הסכם הגירושין, הרי שבפועל לא היה הדבר נכון - היא לא היתה מיוצגת, לא היה

לה מידע נכון ואמיתי באשר לשווי הנכסים עובר לחתימת הסכם הגירושין ולא היתה לה גם

יכולת לברר זאת באותו מועד.

11. התובעת עותרת לבטל הסכם הגירושין שכן לטענתה הוא נחתם על ידה מחמת טעות, הטעיה, עושק, חוסר תום לב וניצול קיצוני של יחסי האמון שלה בנתבע, בעלה לשעבר, אשר הפר לחלוטין את האמון שנתנה בו.

בכתב התביעה עותרת התובעת גם להורות על חלוקה שוויונית של נכסי הצדדים נכון למועד הסכם הגירושין.

טענות הנתבע

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

12. לטענת הנתבע, יש לדחות תביעתה זו של האשה לביטול הסכם הגירושין בהעדר עילה ובהעדר בסיס עובדתי ומשפטי.

13. לטענת הנתבע, התובעת איננה אשה כנועה ותמימה כפי שהיא מנסה להציג את עצמה אלא, היא אשה דעתנית ומשכילה, אשר לה ניסיון מקצועי רחב.

היא עבדה מספר שנים בבנק. היא סוכנת נדל"ן בעלת רישיון תיווך. היא התנהלה במהלך השנים מול רואי חשבון, חתמה על מסמכים בנקאיים לצורך נטילת הלוואות, פעלה במכרזים לשם רכישת נדל"ן ואף רכשה נדל"ן באופן עצמאי.

לטענת הנתבע, ניסיון התובעת להציג עצמה כאשה חסרת אונים אשר שמה מבטחה בנתבע שהונה אותה – חוטאת לאמת בכל מובן אפשרי.

14. לטענת הנתבע, לא הוא זה אשר קבע את סכום "האיזון" אשר שולם לאשה ולא היה מדובר כלל בעריכת תחשיב "איזון" כמתואר ע"י האשה. הצדדים ערכו יחדיו רשימה של הנכסים אשר נצברו בתקופת החיים המשותפת כמו גם סקרו ההתחייבויות עליהם. האשה היא שביקשה לקבל לידיה סכום במזומן ועל מנת לא לקחת על עצמה התחייבויות והלוואות – והסכום שנקבע היה לבקשתה ובהסכמתה.

15. טוען הנתבע, כי התובעת היא זו שדרשה להתגרש (ראה נספח 1 לכתב ההגנה), היא זו שדרשה לקבל כספים במזומן בלי התחייבויות ובלי סיכונים, ונוכח בקשתה ועתירותיה נערך הסכם הגירושין שבו היא מקבלת סך מזומן כפי שהוסכם בין הצדדים, ואילו הוא מקבל הנכסים שעליהם התחייבויות וחובות רבים.

מציין הנתבע כי הוא לא הסתיר דבר מהתובעת, והווה עובדה היא שרשימת הנכסים המפורטת בהסכם הגירושין זהה לזו המפורטת בכתב התביעה שהוגש לאחר חקירות ובדיקות שערכה התובעת באשר להיקף הנכסים שנצברו בתקופת החיים המשותפת (סעיף 9 לכתב התביעה).

דהיינו, כלל הנכסים היו ידועים לתובעת כבר במועד עריכת הסכם הגירושין ולכן אין מדובר בטעות או הטעיה שמזכים את התובעת בביטול הסכם הגירושין עפ"י הדין.

16. מפנה הנתבע לכך שבמעמד אישור הסכם הגירושין בבית המשפט, ניתנה לצדדים אפשרות

לומר את דברם. התובעת אמרה דברה לפרוטוקול במהלך הדיון. היא נשאלה שאלות וענתה עניינית והיא זו אשר ביקשה לאשר ההסכם גם לאחר שבית המשפט ערך הפסקה על מנת לאפשר לצדדים בחינה נוספת של הנתונים ונוכח דברים שנאמרו במהלך הדיון. לאחר הפסקה זו הבהירה האשה כי בהסכם זה היא מקבלת את אשר רצתה.

17. מפנה הנתבע ומציין כי במהלך השנה שלאחר אישור ההסכם וסידור הגט שילם הוא לתובעת הסכומים המגיעים לה עפ"י ההסכם (ראה סעיף 8.3 להסכם הגירושין). כל אותה שנה בה הועברו אליה הסכומים הכספיים היא לא טענה דבר כנגד ההסכם.

רק לאחר שקיבלה היא מלוא הזכויות המגיעות לה עפ"י ההסכם והנתבע הצליח לצמצם השעבודים המוטלים על הנכסים אשר קיבל במסגרת הסכם הגירושין, או אז החלה התובעת דורשת דרישות כספיות מעבר לאלו שהוקנו לה בהסכם הגירושין.

18. עוד מפנה הנתבע לכך שבמהלך השנים לאחר הגירושין, התנהל שיח בין הצדדים באשר לנושאים שונים כולל אלו הנוגעים להסכם הגירושין והתובעת אישרה שוב ושוב כי ההתנהלות הינה בהמשך להסכם הגירושין בלא כל טענה לפגם בכריתת ההסכם – וההיפך. התובעת אישרה בכתב כשנה לאחר אישור הסכם הגירושין כי דבר לא ישנה או יגרע מהוראות הסכם הגירושין.

19. לטענת הנתבע עצם השיהוי בתביעת התובעת, ההודאות שלה במהלך השנים בתקופת הסכם הגירושין אשר נערך בהמשך ליוזמה שלה, ובא להגן על אינטרסים שלה אותם ביקשה היא להבטיח – כל אלו מלמדים כי דין תביעה זו להידחות תוך חיוב התובעת בהוצאות ריאליות.

דין והכרעה

20. חוק יחסי ממון בין בני זוג התשל"ג 1973 (להלן: "חוק יחסי ממון"), קובע:

"הסכם ממון.

1. הסכם בין בני זוג המסדיר יחסי ממון שביניהם (להלן – הסכם ממון), ושינוי של הסכם כזה, יהיו בכתב. אישור ואימות (תיקון מס' 3) תשנ"ה-1995. (א) הסכם ממון טעון אישור בית המשפט לעניני משפחה (להלן – בית המשפט) או בית הדין הדתי שלו סמכות השיפוט בעניני נישואין וגירושין של בני הזוג (להלן – בית הדין), וכן טעון שינוי של הסכם כזה אישור כאמור. (ב) האישור לא יינתן אלא לאחר שנוכח בית המשפט או בית הדין, שבני הזוג עשו את ההסכם או את השינוי בהסכמה חפשית ובהבינם את משמעותו ואת תוצאותיו. "21. א. בהליכים אזרחיים רגילים, מטרת מתן תוקף של פסק דין להסכם בין צדדים נועדה להביא לסופיות ההליך ואפשרות אכיפת פסק הדין בהוצאה לפועל. ב. עת עסקינן בהסכם ממון בין בני זוג ישנה חובה שבדין לאשרו תוך שנקבע בחוק יחסי ממון וכאמור לעיל כי האישור לא יינתן אלא לאחר שנוכח בית המשפט, שבני הזוג עשו את ההסכם או את השינוי בהסכמה חפשית ובהבינם את משמעותו ואת תוצאותיו (סע' 2) (ב) לחוק יחסי ממון). דהיינו, לאישור הסכם ממון בין בני זוג ישנה מטרה נוספת על זו שבאשר הסכם רגיל – והיא להבטיח כי תהא גמירות דעת של כל אחד מהצדדים עובר לחתימת ההסכם ואישורו וכי מערכת היחסים העדינה והמורכבת בין בעל

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

לאשה לא תגרור אחריה ניצול לרעה או יתרון בלתי הוגן של מי מהצדדים. ראה לענין זה: "אין להתעלם מכך, שלפנינו חוק מיוחד, שיש בו משום תוספת על דיני החוזים הכללים... בגלל היחסים המיוחדים, העדינים והמורכבים, הקיימים בין בעל ואישה, קבע המחוקק, כי אין תוקף להסכם ממון ביניהם אלא אם כן משתכנעת ערכאה שיפוטית, שההסכם נעשה מתוך רצון חופשי, ללא לחץ, ושני הצדדים הבינו בדיוק במה המדובר ומהן התוצאות האפשריות של חתימתם על אותו הסכם". ע"א 4/80 מונק נ' מונק [פורסם בנבו] (29.6.82). 22. הואיל וכאמור בעת אישור הסכם ממון בין בני זוג בוחן בית המשפט גמירות דעתם של הצדדים, קבעה ההלכה הפסוקה כי המדיניות השיפוטית הרצויה והראויה היא לצמצם התערבות בהסכמי גירושין שאושרו כדין לאותם מקרים בהם מירב הראיות מצביעות על קיומו של פגם ברצון, משכך על הצד העותר לבטל הסכם גירושין אשר אושר וקיבל תוקף של פסק דין לעמוד בנטל ראיה גבוה במיוחד. 23. א. עוד יש להזכיר כי "הסכם הגירושין" עוסק לא רק בחלוקת רכוש הצדדים, אלא גם בהסכמות לסידור גט, מזונות ילדים ועוד. ב. הלכה היא כי ההתחייבויות בהסכם גירושין העוסק בנושאים שונים וכגון: גירושין; החזקת הילדים; חלוקת רכוש; מזונות ילדים לא ייחשבו כהתחייבויות נפרדות או מנותקות זה מזו, ובד"כ לא ניתן לבודד נושא אחד ולדון בו בנפרד מהאחרים. ההסכם הוא מקשה אחת והאיזונים שבו מהווים בד"כ הסדרה ארוגה זו בזו של האינטרסים השונים. ראה לענין זה: ע"א 105/83 מנשה נ' מנשה [פורסם בנבו] (31.1.85) להלן: "הלכת מנשה"; ראה גם לענין זה דבריה של פרופ' גבריאלה שלו: "... חוזה שהתחייבויות שבו שלובות ואחוזות זו בזו ואין ניתנות לניתוק אינו ניתן להפרדה לחלקים. כך למשל נקבע בפסיקה כי הסכם גירושין כולל ומורכב אינו ניתן להפרדה לחלקים" ג' שלו, דיני חוזים (מהדורה שניה) תשנ"ה בעמ' 557. 24. ההסכם אותו ביקשו הצדדים לאשר הינו הסכם גירושין שבו הוסדרו גם יחסי הממון שביניהם, מזונות ומשמורת ילדיהם הקטינים וחלוקת רכוש. הצדדים התגרשו זה מזו זמן רב לפני הגשת התביעה בהליך זה. אין ספק שעיקרו של הסכם גירושין, כשמו הוא הסכם ל"גירושין" דהיינו הסדרת הפירוד שבין הצדדים להסכם. כבר נקבע כי עם סידור הגט בוצע עיקרו של ההסכם וכן בוצעו הוראותיו המהותיות האחרות בענין אחזקת ילדים וכדומה ובהקשרים אלו לא ניתן להחזיר המצב לקדמותו; ראה למשל: תמ"ש (ת"א) 77981/99 ברקן אורלי נ' ארבל מאיר [פורסם בנבו] (10.10.99). משכך, אחר סידור הגט אין מקום לבטל את ההסכם שכן עיקרו קיים ולא ניתן להשיב המצב לקדמותו. במיוחד נכון הדבר, עת הצד שרצה יותר להתגרש, הוא זה שעותר לאחר הגט לביטול ההסכם (כמו במקרה שלנו, וכפי שיוכח להלן). וכדברי כב' הש' ויצמן בתמ"ש (כ"ס) 3351/07 מ.נ.נ' מ.ש [פורסם בנבו] (8.3.09): "הצדדים התגרשו זה מזה בגט פיטורין ומשמורת הקטינים הועברה לידי הנתבעת. מעת שניתן הגט והנתבעת לא סירבה לקבלו, מנוע התובע, אחר שקיבל את חפצו בניתוק קשר הנישואין שבינו לבין הנתבעת, לבוא ולנסות לקצץ בחיוביו שלו על פי אותו הסכם, בגדר "אחוז בזה ואף מזה אל תנח ידך" (וראה קוהלת ז' י"ח). התנהגות זו לא זו בלבד שהיא לוקה בחוסר תום לב אלא שהיא איננה אפשרית נוכח קביעת ביהמ"ש הנזכרת כי הסכם גירושין הינו הסכם בעל התחייבויות שלובות אשר לא ניתן לנתק ביניהן - לקיים האחת ולדחות האחרת.... ראוי להדגיש כי הילכת מנשה אומצה ע"י ביהמ"ש גם כאשר הבקשה לביטול ההסכם לא נבעה מהפרתו אלא מפגמים בכריתתו - כבענין דנן. כך דחתה כב' הש' פלאוט טענת הטעיה של אישה אשר טענה כי בעלה הציג מצג שוא באשר לזכויותיו הביטוחיות, מצג שבגינה הסכימה לחתום

על הסכם הגירושין.. 25. לכאורה די היה באמור כדי לדחות התובענה שבפני , שכן בנדון ביקשה התובעת לבטל את הסכם הגירושין לאחר שבוצע עיקרו - הצדדים התגרשו זה מזה בגט פיטורין והתובעת קיבלה לידיה הסכומים הכספיים להם היתה זכאית עפי ההסכם, תוך הסדרת משמורת הקטינים ומזונותיהם. 26. על אף האמור, נקבע כבר בהלכה הפסוקה כי אין בהלכת מנשה כדי למנוע ביטולו של הסכם גירושין באופן כולל למרות ביצוע עיקרו וגירושי הצדדים, וזאת כאשר נפלו פגמים חמורים בכריתתו אשר עיקרם פגיעה ברצונו החופשי של המתקשר בהסכם. הובהר בפסיקה כי המבקש לבטל פסק דין המושתת על הסכם חייב להצביע על פגם מהותי שנפל בהסכם, כזה שיש בו להביא לביטול ההסכם ע"פ דיני החוזים, דוגמת – תרמית, טעות, הטעיה, כפיה, וכיוצ"ב. 27. כאשר כל הורתו של ההסכם נגועה בפגמים ברצונו של המתקשר, בין אם הם נובעים מחמת הטעיה או תרמית ובין אם מחמת עושק וכפיה, או אז אפשר שביהמ"ש ימצא בנסיבות מסוימות כי יש מקום לביטול ההסכם בכללותו, חרף ההשלכה אשר אפשר שתהא לדבר על מעמדו ותקפותו של הגט בבית הדין הרבני. אלא שבנדון, מצאתי כי התובעת לא עמדה בנטל הראיה הכבד המוטל לשיכמה להוכיח פגמים חמורים שכאלו בכריתתו של הסכם הגירושין, הכל כפי שיפורט בהמשך הדברים. **מן הכלל אל הפרט** מהעדויות שבאו בפני בית המשפט עולה כי שני דברים עיקריים עניינו את האשה עובר לעריכת הסכם הגירושין ואישורו:

הרצון להתגרש.

החשש מההתחייבויות והרצון לקבל סכום במזומן במסגרת האיזון הכלכלי. **הרצון להתגרש** 28. כבר בדיון הראשון שהתקיים הוברר כי האשה היא זו אשר ביקשה להתגרש. לטענת האשה רצונה להתגרש היה בשל התנהלות הנתבע. ראה לענין זה: "היא אמרה לי להתגרש במשך שנים, לא רציתי להתגרש. הייתי מניח תפילין כל בוקר, היא היתה צוחקת עלי. כל בוקר בוא נתגרש, כל בוקר היתה אומרת לי אני רוצה להתגרש, אני אמרתי לה לא רוצה להתגרש. עד שחזרנו מטיול ארה"ב אמרה לי בוא נרד לשתות קפה למטה אמרתי לה אני רוצה כסף תיתן לי רק כסף אני רוצה להתגרש." - עמ' 5 לפרוטוקול ש' 14-18. והאשה אישרה האמור: **"שאת רצית להתגרש אז? ת.רציתי, אבל יש לכך סיבה. ג.ד התנהג אלי בצורה מזעזעת. ש.את רצית להתגרש? ת.הוא הביא אותי למצב שלא היתה לי ברירה. ג.ד הביא אותי למצב שלא היתה לי ברירה, אני בן אדם מאוד משפחתי. ש.ידעת שמבחינתך את רוצה להיפרד. הודעת לבעלך שאת רוצה להיפרד? ת.אני הודעתי לו שאיך שהבית מתנהל עכשיו לא מוכנה להמשיך לחיות כך" - עמ' 3 ש' 23-30 לפרוטוקול. ובהמשך, עדות הנתבע: "ש.מה הייתה הדחיפות לאשר את ההסכם? ת.לי לא הייתה דחיפות לאשר הסכם או להתגרש, זאת א.ב, הייתה לה דחיפות להתגרש ולחתום על הסכם כמה שיותר מהר, גם ברבני וגם בענייני משפחה. ש.בהסכם שחתמתם ב-19.04, זה ההסכם שאתם בעצמך והעדת פה שהשוני בין שני ההסכמים זה שאתם רוצים לעבוד על הקשר? ת.השוני מבחינתי היה שלא רציתי להתגרש, אז הסכמתי עם א.ב, ואמרתי לה: "אין בעיה, אני לא רציתי להתגרש", אז אפשר לראות את זה בפתיחת התיק בביה"ד הרבני. אני גם ביקשתי מהדיין**

אם אפשר לדחות, הוא הוציא אותנו החוצה, וא.ב. אמרה: "לא, אני רוצה היום להתגרש", זה ברחל בתך הקטנה היה בביה"ד הרבני. " - עמ' 36 לפרוטוקול ש' 22-31 וכן - "ש. הולכים להתגרש, ז"א שמועד הגירושין לא היה קבוע? ת. היה קבוע, א.ב. רצתה להתגרש חד וחלק, לא היה כלום. אני ביקשתי לדבר וביקשתי ללכת יחד ליעוץ זוגי, היא רצתה להתגרש, היא רצתה את הכסף במזומן, ואלה התנאים, כמו שרשום פה בהסכם. "עמ' 37 לפרוטוקול שורות 32-34. דהיינו, מעדות הצדדים עולה ברורות כי האשה רצתה מאוד להתגרש וביקשה כי הדבר יעשה מהר ככל האפשר. חשש מהלוואות והתחייבויות 30. מהעדויות שבאו בפני עליה גם כי האשה חששה מאוד מההתחייבויות והשעבודים אשר היו מוטלים על נכסי המקרקעין ועל כן העדיפה היא לקבל סכום במזומן ללא כל התחייבויות. ראה לענין זה מעמ' 22 סיפא לפרוטוקול: "ש. אני אומר לך שאת לא היית מוכנה לקחת את הסיכון הטמון בלקיחת הלוואות ארוכות טווח. ת.ג.ד. הפחיד אותי פחד מוות. הוא אמר הכל ממושכן. הוא אמר שאני לא יודעת להסתדר. ש. העדת שידוע לך שהיו הלוואות ומשכונים ולא זכור לך. ולפי מה שלמדנו להכיר אותך מעדותה של הגב' שני אולי לא רצית להיות שותפה בסיכונים הטמונים בלקיחת הלוואות. רצית מאני מזומני. ת.כן. רציתי לקבל את החצי שלי. ש. היית מוכנה להיות שותפה בהלוואות ובמינופים שהוא לקח? ת.אם היו מסבירים לי אולי הייתי מבינה ולוקחת את זה בחשבון, אבל הפחיד אותי מזה.....ש.מה שהניע אותך זה מה שהביא אותך באופן עצמאי שלך לא להתעסק עם מינופים והלוואות אלא לקבל כסף מזומן. ביהמ"ש: ש.קיבלת 2.5 מיליון. האם חששת מהלוואות ומינופים וכו'. ת.זה הפחיד אותי. כי ג.ד. לא ישן בלילה. מלא הלוואות וזה היה מפחיד אבל אני בטוחה שלו היה אומר לי תראי זה הנכס הזה וזו ההלוואה ואם אפשר לעשות ככה וככה אם הוא היה בן אדם היה מלווה אותי כמו שצריך. הוא דחף אותי למקום הזה שעדיף לי כסף. אז מהפחדים שלי העדפתי כסף. שעזבתי את הבית זה היה ללמוד להסתדר עם כסף לראשונה, מעולם לא רכשתי דירה לבד לא עשיתי הסכם לבד אפילו שהתגרשנו אמרתי לו בוא תעזור לי לשכור דירה ואמרתי לו שיעבור על הסעיפים כי זה היה לי חדש ומפחיד, ושם בשכירות דפק אותי וכמעט פוצץ לי את העסקה. הוא יכול היה לסדר את זה שאקבל נכס מניב. היום אני מבינה את זה" (הדגשה בקו תחתון לא במקור - מ.ד.) 31. דהיינו, מדברי התובעת עצמה אנו למדים כי עובר לחתימת הסכם הגירושין חששה היא מאוד מלקחת על עצמה התחייבויות והלוואות אשר רבצו על נכסי הצדדים תוך שהתובעת מאשרת כי ראתה שהבעל עצמו לא ישן בלילות מדאגה. נוכח אלו העדיפה היא לקבל סכום מוגדר במזומן. עוד לציין כי הצדדים אישרו כי התחילו יחדיו מאפס. דהיינו ידעו טעמו חוסר. 32. האשה טענה כי את הנתונים הכלכליים אשר היוו בסיס להסדרים הרכושיים קיבלה מהנתבע. התובעת טענה גם כי הנתבע ציין בפניה שההסדרים הכלכליים משקפים חישוב של חלוקת נכסי הצדדים באופן שווה ביניהם, כך שהסך אותו היא מקבלת במזומן משקף מחצית משווי נכסי הצדדים ובהפחתת ההתחייבויות אשר עליהם. לטענת התובעת היא סמכה על דברי

הנתבע, נתנה בדבריו אמון מלא ובדיעבד התברר לה כי הוא הטעה אותה.
33. אולם הוברר כי :

האשה ידעה שהנתבע לקח הלוואות רבות ושרוב הנכסים ממושכנים ומשועבדים. לטענתה לא ידעה היא היקף ההתחייבויות, אולם ידעה כי הנתבע היה מוטרד מאוד מאלו ולא ראיתי כי היתה מניעה כלשהיא של האשה לברר היקף ההתחייבויות והנתונים המעודכנים (ראה עמ' 3 ש' 12-20 לפרוטוקול).

האשה ליוותה את ההתפתחות הכלכלית של התא המשפחתי (ראה לענין זה עמ' 2 ו-3 לפרוטוקול).

לאשה יש רשיון תוך והיא לא מנותקת מתחום עסקי הנדל"ן. התובעת אישרה גם כי הציעה לנתבע עסקאות מקרקעין רבות והיא אף סגרה לבדה עסקת מקרקעין. דהיינו לא היתה כל מניעה שהאשה תברר נתונים אובייקטיביים באשר לנכסים (עמ' 19 לפרוטוקול).

עוד הוברר שהתובעת חתמה על בקשות רבות להלוואות שהנכסים משמשים להם כבטוחות (ראה עמ' 15 לפרוטוקול).

מכל האמור עולה כי לתובעת היה ידע ונגישות למידע; אילו רק היתה רוצה התובעת לידע הנתונים ולבדוק היקפם כהוויתם, היתה עושה זאת בנקל.

הוברר גם כי התובעת עבדה תקופה מסוימת בבנק. לטענת התובעת היו אלה עבודות פקידותיות בלבד, עת הנתבע טוען כי היה מדובר בתפקיד בכיר יחסית. בין כך ובין כך, התובעת מאשרת כי ידעה לקרוא מסמכים בנקאיים ולא היתה כל מניעה שתעשה כן לצורך ברור נתונים ואם היו חסרים לה כאלו (ראה עמ' 16 לפרוטוקול). 34. עוד יש לציין כי התובעת אישרה גם שהיה לה קשר במסגרת עבודתה עם רואה החשבון של הנתבע ואם היתה היא רוצה לברר פרטים – לא היתה לה מניעה לעשות כן. לאחר שנאמרו הדברים כמפורט, נבחן להלן את עילות הביטול הנטענות ע"י התובעת. טעות והטעיה 35. סעיף 14 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג – 1973 (להלן: "חוק החוזים") קובע כי: "**א) מי שהתקשר בחוזה עקב טעות וניתן להניח שלולא הטעות לא היה מתקשר בחוזה והצד השני ידע או היה עליו לדעת על כך, רשאי לבטל את החוזה. (ב) מי שהתקשר בחוזה עקב טעות וניתן להניח שלולא הטעות לא היה מתקשר בחוזה והצד השני לא ידע ולא היה עליו לדעת על כך, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הצד שטעה, לבטל את החוזה, אם ראה שמן הצדק לעשות זאת; עשה כן, רשאי בית המשפט לחייב את הצד שטעה בפיצויים בעד הנזק שנגרם לצד השני עקב כריתת החוזה. (ג) טעות אינה עילה לביטול החוזה לפי סעיף זה, אם**

ניתן לקיים את החוזה בתיקון הטעות והצד השני הודיע, לפני שבטל החוזה, שהוא מוכן לעשות כן. (ד) "טעות", לענין סעיף זה וסעיף 15 - בין בעובדה ובין בחוק, להוציא טעות שאינה אלא בכדאיות העסקה". סעיף 15 לחוק החוזים קובע כי: "מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאת הטעיה שהטעה הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לענין זה, "הטעיה" - לרבות אי-גילויין של עובדות אשר לפי דין, לפי נהג או לפי הנסיבות היה על הצד השני לגלותן" 36. עפ"י הוראות הדין, לא ניתן לבטל חוזה בשל טעות או הטעיה באשר לכדאיות העסקה (סע' 14(ד) לחוק החוזים). דומה כי בענייננו גם אם היתה מוכחת טעות או הטעיה כלפי התובעת – מדובר היה בטעות בכדאיות העסקה בלבד. אולם, כפי שיפורט להלן – גם זאת לא הוכח. 37. על הטוען לטעות חלה חובה להוכיח בראש ובראשונה כי הצד שכנגד ידע או היה עליו לדעת על הטעות (סעיף 14(א) לחוק החוזים). ואם עסקינן בהטעיה הרי שהצד הטוען לה נדרש להצביע על הטעות הנטענת על ידו ולהוכיח את רכיב הטעיה, דהיינו, שיש להוכיח כי הצד שכנגד הציג מצג שווא מטעה בפני הטוען להטעיה (סעיף 15 לחוק החוזים), עוד יש להוכיח את מרכיב הקשר הסיבתי שבין ההטעיה לבין ההתקשרות בהסכם. (ע"א 1581/92 ולנטין נ' ולנטין, פ"ד [פורסם בבנו] 13.4.95); 38. א. בענייננו טוענת התובעת כי הנתבע ידע כי שווי הנכסים גבוה מאוד, הוא הציג לה כיהסך אותו היא מקבלת (כ-2.5 מיליון ₪) מהווה מחצית משווי נכסי הצדדים ובהפחתת ההתחייבויות הרובצות עליהם וע"כ הסכימה להסדר הכספי המגולם בהסכם. טוענת התובעת כי לולא אותו מצג שווא שהציג הנתבע ואשר גרם לטעות/הטעיה לא היתה היא חותמת על ההסכם ומשכך עותרת היא לביטולו. 39. לציין כי מלבד דברי התובעת לענין זה לא באה בפני כל ראיה נוספת. 40. הצדדים היו שניהם מיוצגים בניסוח ההסכם ע"י עוה"ד אורלי מנע שני, אשר הינה עורכת דין מוכרת בתחום דיני המשפחה ועוסקת בתחום שנים רבות. עוה"ד אישרה כי עברה עם התובעת על ההסכם, התובעת קראה ההסכם, הבינה אותו וחתמה עליו מרצונה. ראה עמ' 8 לפרוטוקול ש' 5-8. עוה"ד מנע שני העידה כי התרשמה שכל הנתונים היו ברורים לתובעת, והיא הגנה על האינטרסים שהיו חשובים לה אותה עת. ראה עמ' 11 ש' 15-18 לפרוטוקול. 41. בהסכם הגירושין פורטו כל נכסי הצדדים. לא ראיתי כאמור לעיל כל מניעה שהתובעת תעשה כל בירור נדרש על ידה באשר לשווי כ"א מהנכסים ובהתייחס להתחייבויות הרובצות עליהם. 42. א. התובעת טוענת כי במהלך הנישואין גימד אותה הנתבע והקטין אותה עד שהפכה לאשה התלויה בו לחלוטין. ב. ראשית לציין כי התנהלותה של תובעת באולם עמדה באופן קוטבי לטענותיה באשר להיותה אשה חלשה ומוקטנת ע"י הנתבע. לוקחת אני בחשבון כי התובעת עברה כברת דרך אישית מאז הגירושין ועד לבירור הליך זה בפני, היא כיום מנטורית להעצמה אישית

ולטענתה למדה תחום זה לאחר הפירוד בינה לבין הנתבע. אלא שגם עובר להסכם הגירושין לתובעת היה נסיון מקצועי רב. היא עבדה במשך שנים בבנק XXX. לאחר פרישתה מהבנק, החלה היא לעסוק בתחום הנדל"ן, קיבלה רישיון תיווך ועבדה יחד עם הנתבע כמתווכת. התובעת עסקה במיזמים שונים, רכשה לבדה מקרקעין בXXX וכיו"ב. התובעת אף עבדה באחת החברות של הנתבע היא הכירה אנשי המקצוע הרלוונטיים ויכולה היתה לברר או לדרוש לקבל כל מידע. לכתב התביעה צורפו תכתובות בין התובעת לאנשי מקצוע שונים, כגון: רו"ח, חברות ביטוח, גיוס עובדים וכו' המלמדים כי לתובעת היה נסיון וגישה בנושאים שונים (ראה נספח 5 לכתב ההגנה). ג. עובר לגירושין עמדה התובעת על דעתה באשר לאינטרסים אותם ביקשה להשיג - התובעת ביקשה להתגרש - זאת בניגוד לרצון הנתבע, והיא ביקשה לקבל סכום כספי במזומן ובלא לקחת על עצמה התחייבויות /או הלוואות - הסכם הגירושין סיפק לתובעת את אשר ביקשה. ד. כאמור, בהסכם הגירושין פורטו כלל נכסי הצדדים ולא ראיתי כל מניעה אובייקטיבית אשר בגינה לא יכולה היתה התובעת לברר כל נתון רלוונטי אשר היה חסר לה. לכתב ההגנה צירף הנתבע תכתובות מהתקופה שאחרי הסכם הגירושין שבה מאשרת התובעת קבלת כספים מהנתבע ע"ח הסכם הגירושין תוך ציון במפורש כי ההסכם שריר ותקף (ראה נספח 1 לכתב ההגנה - עמ' 5). בין אם בחרה שלא לערוך הבירור כאמור ובין אם ערכה הבירור ובהמשך לו גובשו ההסדרים שבהסכם - הרי שאין לתובעת עילת תביעה, שכן: אם בחרה שלא לערוך הבירור - אין לה אלא להלין על עצמה. אם ערכה הבירור והחליטה לחתום על ההסכם כדי להגן על האינטרסים אשר היו חשובים לה - לא יכולה היא לאחר שקיבלה את שרצתה, לנסות לשפר את תוצאות ההסכם. 43. התובעת טענה כי לא היתה מיוצגת בהסכם, אלא שעו"ד אורלי מנע שני אשר העידה בפני אישרה כי בהליך אישור ההסכם ייצגה היא את שני הצדדים. בפרוטוקול הדיון המאשר הסכם הגירושין מצוין במפורש כי עו"ד מנע שני מייצגת את שני הצדדים והוברר כי שכר טירחתה שולם ע"י שני הצדדים, כ"א שילם את חלקו בנפרד (ראה נספח 14 לכתב ההגנה). עוד לציין כי עת פנתה התובעת לעו"ד מנע שני כדי לקבל העתק מהתיק שלה ציינה היא במפורש כי עו"ד מנע שני ייצגה גם אותה בהסכם (ראה נספח כח' לכתב התביעה). 44. יתר על אלו, במהלך אישור ההסכם, ולאחר שבית המשפט ראה רשימת הנכסים ביקש הוא הבהרות באשר לאופן חלוקת הרכוש שבהסכם ונענה כדלקמן: **"המבקשת: לגבי החברות עשינו הערכה כמה חובות יש בגין הנכסים והחברות, כמה נשאר. עשינו תחשיב. לגבי הנכס יש משכנתא. בדקנו נכס נכס מה השווי ועשינו איזון. המשיב: שנינו מעורבים בנתונים הכלכליים של החברות. אני מתעסק בנדל"ן. המבקשת: אני כרגע לא עובדת. לא עבדתי בחברות. פה ושם הייתי מעורבת. את המידע משווי החברות**

נזונתי מהאמון שיש בינינו לאחר שהתובעת ציינה בפני בית המשפט כי את המידע באשר לחברות קיבלה מהנתבע, הפנה בית המשפט את הצדדים לצאת את האולם עם באת כוחם על מנת לבחון התחשיב, הסכמתם המודעת של הצדדים וקבלת כל נתון חסר. (הדבר זכור לבית המשפט; ראה גם עדות ב"כ הצדדים בעמ' 12 לפרוטוקול; סע' 90 לתצהיר התובעת ופרוטוקול הדיון) ולאחר שובם לאולם נאמרו מפי ב"כ הצדדים הדברים כדלקמן: **"ב"כ המבקשים: לאחר הערות בימ"ש שוחחתי עם הצדדים על מנת לבחון איתם את התחשיב שנערך על ידם ועל פיו הגיעו לסיכומים שבהסכם. ההסדר שקבוע בהסכם מקובל ומוסכם עליהם, ישנם שעבודים לא מעטים, ישנן דירות שנרכשו. האישה מעדיפה לקבל סכום שהיא יודעת עליו, מעדיפה לא להתעסק עם החברות ולא עם ההתחייבויות. כפי שניתן לראות בהסכם יש חיוב של הבעל להמשיך ולשלם את המשכנתאות על הדירות שנרכשו עבור הילדים.**" (הדגשה בקו תחתון לא במקור – מ.ד.) דהיינו, ב"כ הצדדים בשובה לאולם ציינה את האינטרסים שהובילו האשה להסכמות שגובשו: "... האישה מעדיפה לקבל סכום שהיא יודעת עליו, מעדיפה לא להתעסק עם החברות ולא עם ההתחייבויות..." ובהמשך: **הצדדים: .... ההסכם ברור לנו ואנו מסכימים לו. ידוע לנו שעם הודעה של אחד מאתנו לאחר על רצונו בפירוד, ישתתף האחר פעולה לעניין סידור הגט. ב"כ המבקשים: ... גם אם הצדדים לא ייפרדו, אזי זכויותיהם הרכושיות של כל אחד מהם ייכנסו לתוקפם על פי הוראות ההסכם כך שהבעל יהיה אחראי לבדו לחברות ולעסקים האמורים ולאישה הבעל יעבירו 2.5 מיליון שח בהצמדה מהיום" 45.** דהיינו, גם במעמד אישור ההסכם חידדה התובעת את האינטרסים החשובים לה – סדור הגט וקבלת סכום במזומן – וזאת הסדיר ההסכם. **עושהק 46.** סעיף 18 לחוק החוזים קובע כי: **"מי שהתקשר בחוזה עקב ניצול שניצל הצד השני או אחר מטעמו את מצוקת המתקשר, חולשתו השכלית או הגופנית או חוסר נסיונו, ותנאי החוזה גרועים במידה בלתי סבירה מן המקובל, רשאי לבטל את החוזה"** 47. עפ"י ההלכה הפסוקה כדי שמתקשר יוכל לבטל הסכם מחמת עושהק, צריכים להתקיים ארבעה תנאים:

- . תנאי החוזה גרועים במידה בלתי סבירה מהמקובל.
- . המתקשר היה במצוקה נפשית בעת כריתת החוזה.
- . הצד השני ניצל את מצב המצוקה של האחר.
- . ההסכם הוא תוצאה של ניצול זה. נקבע גם כי יסודותיה של עילת העושהק הם מצטברים ורק בהתקיים כולם ניתן לבטל החוזה בעילה זו, תוך שיש צורך להוכיח קשר סיבתי ביניהם. בתיק זה שבפני לא הוכחו כל עושהק או

מצוקה בהם היתה התובעת בעת עריכת הסכם הגירושין חתימתו ו/או אישורו. הוכח, כאמור לעיל כי התובעת הגדירה האינטרסים עליהם היא באה להגן ואותם ביקשה להבטיח – ואלו גובשו בהסכם.48. יתר על כן, שנים לאחר אישור ההסכם מאשרת התובעת, בהתכתבות עם הנתבע, כי יש לבצע ההסכם כלשונו.49. משכך, נחה דעתי כי אין בסיס לטענה כי ההסכם נחתם ע"י התובעת בגין עושק וניצול. **חוסר תום לב**50. לטענת התובעת נהג הנתבע כלפיה בחוסר תום לב קיצוני בהסתירו מפניה הנתונים הכלכליים האמיתיים, תוך שהוא קיבל באיזון הכולל סכומים גבוהים בהרבה מאלו אשר הוא קיבל.51. סע' 12 לחוק החוזים קובע:"(א)במשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה חייב אדם לנהוג בדרך מקובלת ובתום .

צד שלא נהג בדרך מקובלת ולא בתום לב, חייב לצד השני פיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב המשא ומתן או עקב כריתת החוזה" סע' 39 לחוק החוזים קובע:"**בקיום של חיוב הנובע מחוזה, יש לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב, והוא הדין לגבי השמוש בזכות הנובעת מחוזה**"52. כפי שפורט לעיל הסכם הגירושין פירט את כל נכסי הצדדים, ולא היתה לתובעת כל מניעה לערוך כל בירור נדרש מצידה . התובעת היתה מיוצגת ובדיון אשר נקבע לשם אישור ההסכם ניתנה לצדדים אפשרות לבחון שנית הנתונים והתובעת אישרה חתמה על ההסכם מתוך הבנה ורצון מגובשים. התובעת היא זו שביקשה להתגרש. הנתבע, ציין במפורש כי הוא אינו רוצה להתגרש והוא הסכים לעשות כן אך בשל דרישת התובעת. התובעת ביקשה לקבל סכום במזומן ולא להתעסק עם הלוואות והתחייבויות. הנתבע לא מנע מהתובעת כל מידע אשר התבקש על ידה.53. נוכח כל האמור, לא מצאתי כל חוסר תום לב בהתנהלות והתנהגות הנתבע. **סיכום**54. מכלל הנתונים כפי שהובאו לעיל עולה כי:א. המוטיבציה לגירושי הצדדים היתה של התובעת.ב. למול רצונו של הנתבע לנסות לשקם הקשר שבין הצדדים עמדה התובעת על כך שרצונה בפירוד ובפירוק התא המשפחתי.ג. התובעת חששה מההלוואות והתחייבויות אשר רבצו על נכסי הצדדים וביקשה לקבל סכום במזומן.ד. התובעת אישה אינטליגנטית ובעלת ניסיון חיים רב ולא היתה

כל מניעה שזו תערוך כל בדיקה בה חפצה עובר לחתימת הסכם הגירושין ואישורו.ה.בדין שהתקיים בבית המשפט עובר להסכם הגירושין, ניתנה לתובעת הזדמנות נוספת לבחון הסכמותיה וזו עמדה עליהן. נכח כל האמור נחה דעתי כי התובעת הגיעה להסכמות שבהסכם מרצונה החופשי כמשמעו בדין – ולא מצאתי כל בסיס שבדין לבטול הסכם הגירושין. 55. סוף דבר – התובענה נדחית. 56. מחייבת התובעת בהוצאות ההליך ובשכ"ט עו"ד ע"ס 25,000 ₪. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים. ניתן היום, י"ז אב תשפ"ב, 14 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.

מירה דהן, שופטת, סגנית הנשיא